

ΙΕΡΑ
Αριθμ. Πρωτοκ. 356

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ
Μυτιλήνη 31-3-2017

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα

Ι Α Κ Ω Β Ο Σ

ἐλέω καὶ χάριτι Θεοῦ

Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἁγιοτάτης Μητροπόλεως
Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου

Πρὸς
τὸν Ἱερόν Κλήρον,
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καὶ τὸν εὐλογημένον λαόν τῆς Ἐπαρχίας μας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

Ἡ Πανσθενουργὸς Χάρις τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας ὀδήγησε ξανά τὰ βήματά μας στὴ μεγάλη Δεσποτική ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἡ Ἐκκλησία ὡς φιλόστρογγος μητέρα μας, πού ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ καὶ πρόοδο τῶν τέκνων τῆς, δηλαδὴ γιὰ ὅλους ἐμᾶς, προβάλλει καὶ πάλι τὸ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς " ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως " τοῦ Σωτῆρος μας καὶ μᾶς καλεῖ νὰ συμμετάσχουμε στὴν ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, πού εἶναι ἡ " κλητὴ " καὶ ἡ " ἁγία ἡμέρα ", ἡ " βασιλὶς καὶ κυρία ", ἡ " ἑορτῶν ἑορτὴ " καὶ ἡ " πανηγυρὶς τῶν πανηγύρεων " (Ὡδὴ Η').

Τὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐπάνω στό βασίλειο καὶ τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἑορτάζουμε μέ τὸ γεγονός τῆς Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως Του. Ὁ διάβολος πού ἐκπροσωπεῖ τὸν κόσμο τῆς φθορᾶς, κατατροπώθηκε μέ τὴ Σταυρικὴ θυσία τοῦ Κυρίου μας, τὴν κάθοδο Του στὸν ἅδη καὶ τὴν ἐνδοξὴ Ἀνάστασι Του. Κανένας ἄνθρωπος ὅσο σπουδαῖος καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἂν ἦταν, δέν θά μπορούσε νὰ δώσει ποτέ καὶ καμμία λύση στό πρόβλημα τοῦ θανάτου, παρὰ μόνον ὁ Θεός! Συντρίβοντας ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς μας τὸν ἀρχέκακο ὄφιν τὸν πρωταίτιο, ἐμπνευστὴ, δημιουργὸ τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὑποκινητὴ τῶν παθῶν - ἔλυσε τὸ πρόβλημα τοῦ θανάτου, δίνοντας στὸν ἄνθρωπο τὴ δυνατότητα πλέον νὰ ζεῖ ἀπὸ τώρα αἰωνίως. Νὰ προγεύεται στὴ δίνη τοῦ " παρόντος κόσμου τοῦ

ἀπατεῶνος ἵνα τὰ ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Νὰ χαίρεται οὐσιαστικά, νὰ ζεῖ ἐλεύθερος ἀληθινά, νὰ πορεύεται, νὰ δημιουργεῖ καί νὰ κινεῖται ὄχι μέ γνώμονα πλέον τῆ φιλαυτία του ἀλλά μέ τό βλέμμα του στραμμένο συνεχῶς καί τήν πλήρη ἐμπιστοσύνη του σ' ἕνα πρόσωπο : Στήν ὑπόσταση τοῦ Ἀναστάτου Σωτήρος Χριστοῦ, συνειδητοποιώντας ὅτι ἡ ἁνάστασις ὡς ἐσχατολογικό γεγονός πού φανερώνεται στήν ἱστορία, εἰσάγει μιά νέα προοπτική πού ὑπερβάλλει τήν ἱστορία καί πού ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ἀληθινή ζωή καί τήν πραγματική ἐλευθερία ἁ.

Ὅπως ὀρθά ἔχει λεχθεῖ ἁ ὁ ἄνθρωπος ὑφίσταται τήν ἁνάστασις, ὅπως ὑφίσταται καί τή γέννησή του. Ὅπως δηλαδή δέν ἐκλέγει κανεῖς τή γέννησή του ἀλλά μόνο τόν τρόπο ζωῆς μετά τή γέννησή του, ἔτσι δέν ἐκλέγει καί τήν ἁνάστασή του ἀλλά μόνο τόν τρόπο τῆς ἀναστημένης ζωῆς του. Καί ἡ ἐκλογή τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀποτελεῖ συνάρτησις τῆς τοποθετήσεως του ἀπέναντι στό Χριστό ἀπό τήν παρούσα ζωή ἁ.

Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας, θέλοντας νὰ φανερώσει ὅτι τό ἱστορικό γεγονός τῆς Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας μόνο τότε προσεγγίζεται, βιώνεται, οἰκοποιεῖται καί συνδέεται μέ τή σωτηρία μας, ὅταν ἡ ὅλη πορεία μας ἔχει ἀναστάσιμο τρόπο ζωῆς καί ἦθος, ὅπως ἀκριβῶς περιγράφεται ἀπό τόν ἱερό ὕμνογράφο στούς στίχους πού ἀκολουθοῦν : ἁ Ἄς πλησιάσουμε, κρατοῦντες ἁστά χέρια μας λαμπάδες (ὡς σύμβολα τῶν ἀρετῶν μας), τόν Χριστόν, ὁ Ὅποιος ἐξέρχεται ἀπό τόν τάφο (ὠραῖος καί λαμπρός) ὡς Νυμφίος, καί μαζί μέ τὰ τάγματα τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων, πού ἀγαποῦν τίς ἑορτές, ἁς ἑορτάσουμε τό Πάσχα τοῦ Θεοῦ, τό ὅποιο ἔφερε τή σωτηρία μας) ἁ. (Ὡδή Ε').

Σύμφωνα μέ τή βιβλική καί πατερική μας παράδοσις ὁ δρόμος γιά τή θέωσις καί τή σωτηρία μας ἐμποδίζεται ἀπό τὰ πάθη, τὰ ὅποια εἶναι ἀφύσικες καταστάσεις καί δημιουργήθηκαν μετά τήν πτώσις τῶν πρωτοπλάστων καί τήν ἀποξένωσή τους ἀπό τό Θεῖο θέλημα. Ὅταν τὰ πάθη γίνουσι τρόπος ζωῆς καί δεύτερη φύσις, τότε σίγουρα ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νὰ δεῖ μέ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του τόν Ἀναστάτου Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλά χρειάζεται νὰ ἀνανήψει, νὰ μισήσει τήν παλαιό του ἑαυτό, νὰ ἐγκαταλείψει τόν κόσμον τῶν παθῶν καί τῆς ἁμαρτίας, νὰ ἀποτινάξει τὰ ἔργα τοῦ σκοτοῦ καί τῆς ἀνομίας, γιά νὰ μπορέσει νὰ γίνῃ ἀληθινά συμμέτοχος στήν ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως. Βαδίζοντας τόν δύσβατο ἀλλά ὄχι ἀκατόρθωτο δρόμον τῆς τηρήσεως τῶν Θεῖων ἐντολῶν, δηλαδή τῆς μετανοίας πού εἶναι

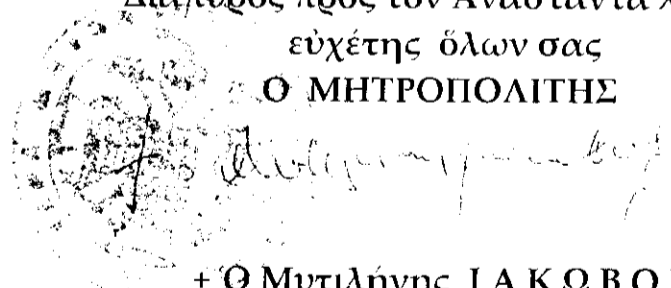
πάντοτε συνδεδεμένη με την ιερά εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία, τον Πασχάλιο Αμνό, θα ἐγκολπώνεται μέρα με τη μέρα ὄλο και περισσότερο τις ἀρετές, με κορυφαίες τὴν ἀγάπη στοῦ Θεοῦ καὶ τὸν πλησίον, πού θά καταλήγουν στήν "ἀκρότητα τοῦ ἔνθεου πάθους, πού εἶναι ἡ θέωση" καὶ ὁ ἀγιασμός του, ὡς δῶρα Θεοῦ.

Γιατί ὁ ἐνάρετος βίος του σέ τελευταία ἀνάλυση ὅσο καὶ ἂν νομίζει καὶ ὅσο καὶ ἂν φαίνεται σάν προσωπικό του ἄθλημα, δέν εἶναι δικό του κατόρθωμα, ἂν καὶ προϋποθέτει τὴν δική του συγκατάβαση, ἀλλά ἔργο Θεοῦ. Κατά δέ τὸν ἁγ. Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, κάθε ἀρετὴ "πηγάζει αἰδίως ἀπὸ τὸ Θεό καὶ παρέχεται ἀπὸ Ἐκεῖνον κατὰ χάρη στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων".

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ἀντικρίζοντας τὴ σημερινὴ κατάσταση δέν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο νὰ διαπιστώσουμε ὅτι παράλληλα με τὴ συνεχιζόμενη οικονομικὴ κρίση διερχόμαστε κυρίως ἡμέρες πνευματικῆς ἀποσύνθεσης. Ἡ ἀμετονοησία καὶ ἡ ἀνευθυνότητα βασιλεύουν. Ἡ παιδεία καὶ ἡ οἰκογένεια παραπαίουν. Ἡ διακρήμιση τῶν σαρκικῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν παρά φύση καταστάσεων προκαλοῦν καὶ σκανδαλίζουν. Ἡ δέ προβολὴ ἑνὸς σύγχρονου Σοδομομοῦ - πού ἐπιζητᾶ τόσο πολὺ νὰ ἐπιβληθεῖ ὡς κάτι τὸ φυσικό - ἐπαληθεύει ἐκεῖνο τὸ ὅποιο ἀναφέρει ὁ Μ. Ἀντώνιος: "ὅτι θά βλέπουν αὐτοί, πού εἶναι ἄφρονες, ἐκείνους πού σωφρονοῦν, καὶ θά τοὺς θεωροῦν σάν παράφρονες, μὴ μπορώντας νὰ διακρίνουν ὅτι στήν πραγματικότητα παράφρονες εἶναι οἱ ἴδιοι". Ἐναντι, λοιπόν, αὐτῶν τῶν θλιβερῶν δεδομένων, ἄς εὐχηθοῦμε τὸ ἀνέσπερο Φῶς πού ἐξῆλθε ἀπὸ τὸν Ζωοδότῃ Τάφο τοῦ Κυρίου μας νὰ φωτίζει τὴν πορεία ὅλων μας, ὥστε τὸ παραμορφωμένο ἀπὸ τὴν ἀμαρτία ἦθος μας νὰ γίνεται ἐνάρετο, λαμπρὸ καὶ ἀναστάσιμο.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Διάπυρος πρὸς τὸν Ἀναστάντα Χριστὸν
εὐχέτης ὅλων σας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ